

[P. Korsgaard.]

indeholdt om Forrentningen af den meget store Gæld, som vi har paadraget os ved Kreditgivning til Tyskland, og som, saa vidt jeg da forstaar, før eller senere vil give sig Udtryk i et eller andet aarligt Udgiftsbeløb. Der findes heller ikke opført — saaledes som Finansministeren selv gjorde opmærksom paa — Udgiften i Anledning af den nye Tjenestemandsløve, men paa den anden Side, selv om Beløbet for Skatter siden den tidligere Afstemning, som jeg nu engang har, er forhøjet fra 947 til 1 220 Mill. Kr., forstaar jeg, at der trods denne store Forhøjelse af Skatteindtægten desuagtet som sædvanligt kun er regnet med de indirekte Skatters Forhøjelse indtil, jeg husker ikke, om det er til Oktober Maaned eller Oktober Maaned med.

Derved bliver det for mig lidt vanskeligt at faa fat i, hvad egentlig Slutresultatet bliver, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om han mener — enten nu eller ved Sagens senere Behandling her i Tinget — at kunne opstille et Sandsynlighedsbudget for det kommende Aar under Forudsætning af, at Forholdene ligger nogenlunde, som de ligger nu, et Sandsynlighedsbudget, der viser, hvilke Indtægter man maa have for at kunne klare Udgifterne. Man maatte ved Opstillingen af et saadant Budget trække alle de Udgifter fra, som maa antages at ville falde bort, naar der kommer nogenlunde normale Tilstande, og af hvilke Finansministeren jo opregnede en Del, saasom de Beløb, der gaar til Tilskud til Reparationsarbejder, Tilskud til Nedsættelse af Brødprisen, og hvad der ellers kan være, Ting, som man dog maa vente falder bort af sig selv, naar vi engang kommer ind under normale Tilstande. Det vil for mig have meget stor Interesse, hvis den højtærede Finansminister er i Stand til nogenlunde — med store Forbehold, naturligvis — at opbygge et saadant Budget, idet man derigennem vilde faa Mulighed for at se, hvilke Skatter man sandsynligvis i en nærmere Fremtid vil komme til at staa over for. Hvilken Evne man saa vil have til at betale disse Skatter, derom kan vel hverken Finansministeren eller jeg have nogen bestemt Viden, jeg kan i hvert Fald ikke. Men jeg vilde jo gætte paa, at Evnen til at betale Skatterne vil i ikke ringe Grad blive formindsket, efterhaanden som vi kommer ind under nogenlunde normale Tilstande. I en fattig Verden skulde det jo være underligt, om ikke ogsaa vi blev fattige. Derfor tror jeg altsaa, man for saa vidt maa indstille sig paa, at Skattebyrderne, der er

følelige allerede nu, vil blive væsentligt føleligere i en nær Fremtid.

Og her vil jeg gerne som politisk Bemærkning indflette, at det er mit Indtryk, at i den Tid, der er gaaet, siden Venstrepartiet har overtaget Regeringsansvaret, er der efter mine Begreber ikke gjort noget, der peger i Retning af at formindske disse Byrder, ikke væsentligt i hvert Fald. Jeg forstaar meget vel, at man har maattet indstille sig paa først og fremmest at regulere Indtægtsforholdene her i Landet, saa at man kan sige, at den ene Gruppe af Landets Befolkning positivt ligger nogenlunde rimeligt over for den anden, hvilket bl. a. har givet sig Udtryk derigennem, at Lønningssloven revideres. Men jeg tror — og det er egentlig det, der for mig er Hovedsagen —, at naar vi kommer ind i rolige Tilstande, vil det vise sig, at man paa den ene eller anden Maade, enten ved forhøjet Indkomstskat — og her tvivler jeg paa, at man kan naa saa forførdelig meget videre med Forhøjelsen for de store Indtægter — eller ved en Forhøjelse af de indirekte Skatter og eventuelt Indførelse af en Omsætningsskat, i Virkeligheden bliver nødt til at berøve Befolkningen en meget væsentlig Del af den tilsyneladende større Indtægt, som den har faaet.

Jeg vilde, som sagt, gerne spørge, om der ikke var Mulighed for, om ikke nu saa paa et senere Tidspunkt, at fremkalde en Udtalelse af den højtærede Finansminister om den — om jeg maa kalde det saaledes — ordinære Fremtid, som har min særlige Interesse, eller om Forholdene endnu er saa usikre, at den højtærede Finansminister ikke mener at kunne sige noget som helst om dem.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Maa jeg først med Hensyn til Forrentningen af den store Gæld, som er paaført Landet gennem den tyske Besættelse, sige, at den er begyndt at give sig Udtryk ogsaa i det her forelagte Finanslovsforslag. Den negative Rentekonto, der optræder i Forslaget, er bl. a. ogsaa Resultatet af denne Udvikling. Der er i Folketinget gennemført visse Ændringsforslag netop vedrørende Rentekontoen, idet visse Renteudgifter til Opsugning af ledige Penge, der jo indirekte er en Følge af den tyske Besættelse, er blevet forøget. Jeg maa desværre forberede det høje Tings Medlemmer paa, at der paa dette Omraade kan ventes yderligere Forøgelse i de kommende Aar.

Hvad angaar det større Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. P. Korsgaard stillede mig, om jeg vilde være i Stand til at